

تأثیر داروی فلوروکسامین بر میزان هورمون‌های تستوسترون، LH، FSH و تغییرات بافت بیضه در موش صحرایی

مختار مختاری^{*} ، مهرداد شریعتی^۲ ، فرناز توکلی^۳

خلاصه

سابقه و هدف: داروی فلوروکسامین یک مهارکننده اختصاصی بازجذب سروتونین است. با توجه به اهمیت این دارو در درمان بیماری‌های عصبی مثل اختلالات وسوس ناخواسته، پراشتایایی عصبی و افسردگی، اثرات جانی آن بر محورهای آندوکرینی بدن بسیار مهم است. در این تحقیق اثر داروی فلوروکسامین بر محور هیپوفیز - گناد و روند اسپرماتوژن مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها: این تحقیق به صورت تجربی بر روی ۵۰ سر موش صحرایی نر بالغ از نژاد ویستان انجام شد. گروه کنترل هیچ تیمار دارویی بر روی آنها صورت نگرفت. گروه شاهد روزانه ۰/۰۵ میلی لیتر اتانول حل شده در ۱/۵ میلی لیتر آب مقطر به عنوان حلال دارو دریافت کرد. گروه‌های تجربی (mg/kg) ۶۰ و ۳۰ و ۱۵ داروی فلوروکسامین به مدت ۱۴ روز به صورت درون صفاقی دریافت کردند. از تمام گروه‌ها در پایان روز چهاردهم خون‌گیری به عمل آمد و از نمونه‌های خونی جمع‌آوری شده برای اندازه‌گیری غلظت سرمی هورمون LH، FSH و تستوسترون به روش رادیوایمونواسی استفاده شد. همچنین تغییرات بافتی بیضه بین گروه‌های تجربی و کنترل نیز بررسی شد. نتایج با استفاده از آزمون ANOVA و دانکن مورد مقایسه قرار گرفت.

نتایج: مصرف دارو با مقدار ۶۰ mg/kg در پایان روز چهاردهم باعث کاهش غلظت سرمی تستوسترون از ۱۲ به ۱۴ رسیده که در سطح $p \leq 0.05$ نسبت به گروه کنترل می‌شود. اختلاف معنی‌دار در غلظت سرمی هورمون LH، FSH در گروه‌های تجربی نسبت به گروه کنترل مشاهده نشد. در زنجیره اسپرماتوژن نیز اختلاف معنی‌داری بین گروه‌های تجربی و کنترل نیز بررسی شد.

نتیجه‌گیری: احتمالاً فلوروکسامین در طی دوره ۱۴ روزه از طریق کاهش گیرنده‌های LH در سلول‌های لایدیگ منجر به کاهش فعالیت بیضه برای ترشح تستوسترون می‌گردد. نتایج حاصل از مطالعات بافتی نشان داد فلوروکسامین در طول ۱۴ روز تاثیری بر تعداد سلول‌های سرتولی و لیدیگ و تراکم اسپرم در لوله‌های می‌ساز ندارد.

واژگان کلیدی: فلوروکسامین، تستوسترون، LH، FSH، بیضه، موش صحرایی

- استادیار گروه فیزیولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کازرون.
- استادیار گروه زیست‌شناسی دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کازرون.
- کارشناس ارشد علوم جانوری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کازرون.

* نویسنده مسؤول: مختار مختاری.

آدرس: کازرون، کیلومتر ۵ جاده کازرون، شیراز دانشگاه آزاد اسلامی، گروه زیست‌شناسی.

پست الکترونیک: Mokhtar_Mokhtary@yahoo.com

تلفن: ۰۹۱۷ ۱۸۱ ۱۹۶۳

دورنوييس: ۰۷۲۱ ۲۲۳۰ ۵۰۸

تاریخ دریافت: ۸۵/۶/۱۴

تاریخ پذیرش نهایی: ۸۵/۱۰/۱۷

متعلق به گروه شیمیایی ۲-آمینواتیل اکسیم اتراز آرالکیل کتون‌هاست. این دارو باعث مهار بازجذب سروتونین در نورون‌های مغز می‌شود و از طریق مهار کردن پمپ‌های بازجذب کننده سروتونین در نورون‌های پیش‌سیناپسی مغز باعث افزایش سروتونین در شکاف سیناپسی می‌شود [۲]. مطالعات نشان می‌دهد در مصرف (mg/kg) ۱۰۰, ۳۰۰ مدارو به مدت ۶-۱۰ هفته باعث کاهش بیماری وسوس ناشناخته می‌شود. مصرف

مقدمه
تا کنون مکانیسم مشخصی برای علت افسردگی علوان نشده است. بیشتر پژوهشگران معتقد هستند به دنبال کاهش تعدادی از نوروترانسミترهای اصلی در مغز ایجاد می‌شود که مهمترین آنها شامل دوبامین و سروتونین است. بنابراین داروهایی که باعث افزایش سطح آنها می‌شوند در درمان افسردگی موثر هستند [۱]. فلوروکسامین یک مهارکننده اختصاصی بازجذب سروتونین است و

۰/۰۵ میلی لیتر اتانول ۹۶٪ رقیق شده در ۱۵/۰ میلی لیتر آب مقطر به صورت درون صفائی دریافت کردند. به گروههای تجربی روزانه یک وعده داروی فلوروکسامین با مقدار (mg/kg) ۱۵,۳۰,۶۰ به مدت ۱۴ روز به صورت داخل صفائی تزریق شد. از تمام گروهها در پایان روز چهاردهم ۸ ساعت بعد از دریافت آخرین وعده دارویی از قلب خون گیری به عمل آمد. از هر موش حدود ۳-۴ میلی لیتر خون در لوله‌های آزمایش استریل شده که فاقد ماده ضد انقاد بود جمع‌آوری شد. نمونه‌های خونی جمع‌آوری شده به مدت ۱۵ دقیقه با سرعت ۳۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شد تا سرم از لخته جدا شود سپس با استفاده از سempلر سرم در هر نمونه از لخته جدا و تا زمان سنجش هورمونی در دمای ۲۰°C برای اندازه‌گیری غلظت سرمی هورمون‌های LH و تستوسترون نگهداری شدند. اندازه‌گیری هورمونی بر اساس روش‌های معمول کیت‌های با استفاده از روش رادیوایمونوآسی (RIA) انجام گرفت. هورمونی مورد استفاده شامل محلول‌های استاندارد ید رادیواکتیو، آنتی‌بادی و بافر شستشو بود که از شرکت کاوشاپر وابسته به سازمان انرژی اتمی خریداری شد. همچنین پس از باز کردن شکم حیوانات هر دو بیضه از تمام گروه‌ها خارج شدند و پس از تهیه مقاطع بافتی و رنگ‌آمیزی به روش هماتوکسیلین - اثوزین شاخص‌های زیر بین گروههای تجربی و کنترل در مطالعات بافتی تعیین گردید: تغییرات تراکم اسپرم در لوله‌های منی‌ساز، تغییرات تعداد سلول‌های سرتولی و زنجیره اسپرماتوئن. آزمون‌های آماری مورد استفاده به منظور تجزیه و تحلیل آماری نتایج بین گروههای تجربی و کنترل، آزمون ANOVA و دانکن بود. میانگین و انحراف معیار به صورت $\bar{X} \pm SD$ پیان گردید. ۰/۰۵ مز استنتاج آماری برای بررسی اختلاف معنی‌دار میانگین بین گروههای تجربی و کنترل بود.

نتایج

نتایج به دست آمده نشان داد مصرف دارو با مقدار ذکر شده در پایان روز چهاردهم باعث تغییر معنی‌داری در غلظت سرمی هورمون LH در گروههای تجربی نسبت به گروه کنترل نمی‌شود. غلظت سرمی هورمون تستوسترون در پایان روز چهاردهم باعث کاهش معنی‌داری در گروه دریافت‌کننده دارو به میزان mg/k ۶۰ دارو نسبت به گروه کنترل می‌شود (جدول شماره ۱).

۳۰۰mg/kg دارو یا کمتر، در مدت ۶-۸ هفته جهت درمان ترس از فضای باز یا اختلال پانیک موثر است. مصرف همین مقدار دارو در مدت درمان ۸ هفته یا بیشتر باعث درمان بیماری ترس اجتماعی، بی‌اشتهاای عصبی، توهمند و سوساس می‌شود [۳]. همچنین فلوروکسامین بر روی فعالیت دستگاه ادراری تناسلی هم موثر است و اغلب موجب تکرار ادرار، ضعف جنسی، ادرار همراه با سوزش، خونریزی غیر طبیعی رحم، غیر نرمال شدن انزال و در موارد نادر باعث ایجاد درد پستان، التهاب مثانه، عدم رسیدن به ارگاسم، قاعدگی دردناک، عفونت مجاری ادرار و درد کلیه و اختلال در پرورستان می‌شود [۴، ۵]. مطالعات نشان می‌دهد داروهای مهارکننده اختصاصی بازجذب سروتونین با کاهش تولید هورمون تستوسترون منجر به ایجاد اختلال در رفتارهای جنسی می‌شوند [۶]. همچنین کاهش میل جنسی و فعالیت جنسی از عوارض جانی مصرف فلوروکسامین است. همچنین مصرف این دارو باعث کاهش میزان کلسترول تام می‌شود که پیش‌ساز تولید آندروژن‌های بیضه‌ای در سلول‌های لیدیگ است [۷]. از طرفی با فراوانی بیماری‌های افسردگی در میان جوامع، استفاده از داروهای ضد افسردگی مانند فلوروکسامین بسیار متداول گشته است. بیشتر این داروها در کنار جبهه درمانی، دارای عوارض جانبی بی‌شماری نیز هستند که از جمله آنها تاثیر بر محور هیپوفیز - گناد یعنی LH و تستوسترون و نیز بافت بیضه می‌باشد تا نتایج به دست آمده در خصوص تنظیم توسعه یا محدودیت مصرف این دارو راه کارهای مناسب را ارایه دهد و مورد استفاده مراکز آندوکرینی و تولید مثلی قرار گیرد. بنابراین، در این تحقیق اهداف زیر مورد نظر است: ۱- تاثیر این دارو بر عملکرد محور هیپوفیز بیضه چگونه است؟ ۲- تغییرات بافتی بیضه به دنبال دریافت مقدار مختلف دارو چگونه است؟

مواد و روش‌ها

در این مطالعه تجربی حیوانات مورد استفاده ۵۰ سر موش صحرایی نر بالغ از نژاد ویستار با وزن تقریبی ۲۲۰±۱۰ گرم بودند. کلیه حیوانات در شرایط نوری استاندارد ۱۲ ساعت روشناگی و ۱۲ ساعت تاریکی قرار گرفتند و به آب و غذا به مقدار کافی دسترسی داشتند. حیوانات به صورت تصادفی به ۵ گروه ۱۰ تایی در قالب گروههای کنترل، شاهد و تجربی تقسیم شدند. حیوانات گروه کنترل هیچ تیمار دارویی یا غیردارویی بر روی آنها صورت نگرفت. گروه شاهد روزانه یک وعده حلال دارو یعنی

جدول ۱- مقایسه میانگین غلظت سرمی هورمون LH و تستوسترون در گروه‌های مختلف ۱۴ روز پس از مصرف فلوروکسامین

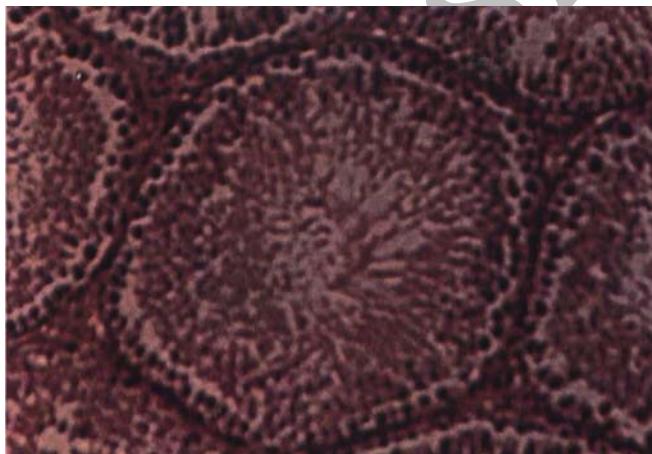
LH (IU/L)	غلظت هورمون FSH (mlu/L)	غلظت هورمون تستوسترون (ng/ml)	گروه
۰/۱۰±۰/۰۱	۰/۲۵±۰/۰۱	* ۰/۷۱±۰/۱۰	کنترل (n=۱۰)
۰/۱۰±۰/۰۲	۰/۲۷±۰/۰۰۹	۰/۷۸±۰/۰۶	شاهد (n=۱۰)
۰/۱۰±۰/۰۱	۰/۲۶±۰/۰۱	۰/۷۷±۰/۱۰	15mg/kg(n=۱۰)
۰/۰۹±۰/۰۱	۰/۲۵±۰/۰۱	۰/۵۸±۰/۱۰	30mg/kg (n=۱۰)
۰/۱±۰/۰۱	۰/۲۶±۰/۰۱	** ۰/۴۱±۰/۰۶	60mg/kg (n=۱۰)

* میانگین و انحراف معیار است.

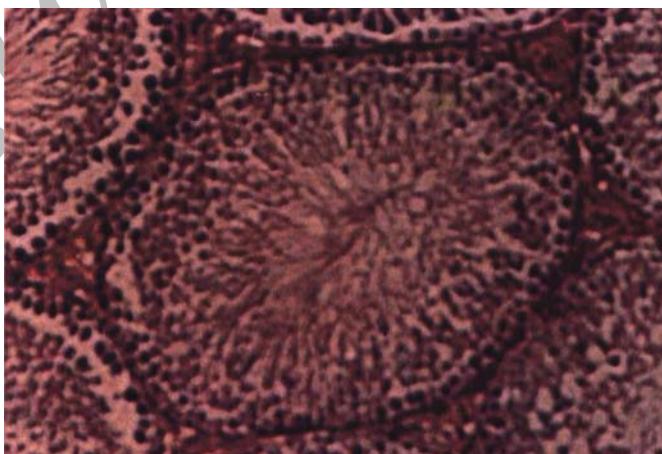
** نشان دهنده اختلاف معنی دار بین گروه‌های تجربی و کنترل است $p \leq 0.05$.

تجربی نسبت به گروه کنترل و شاهد بعد از یک دوره زمانی ۱۴ روزه نشان نمی‌دهد.

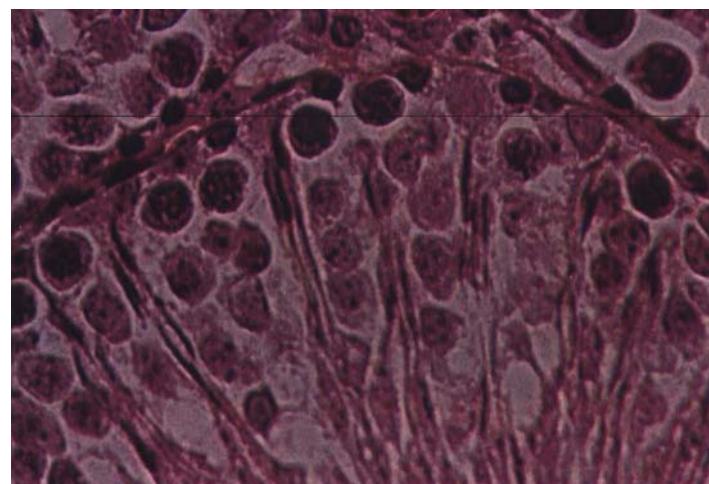
نتایج حاصله از مطالعات بافتی تفاوت معنی‌داری را در تراکم اسپرم در لوله‌های منی‌ساز و تعداد سلول‌های اسپرماتوگونی، اسپرماتوسیت اولیه، سلول‌های سرتولی ولایدیگ در گروه‌های

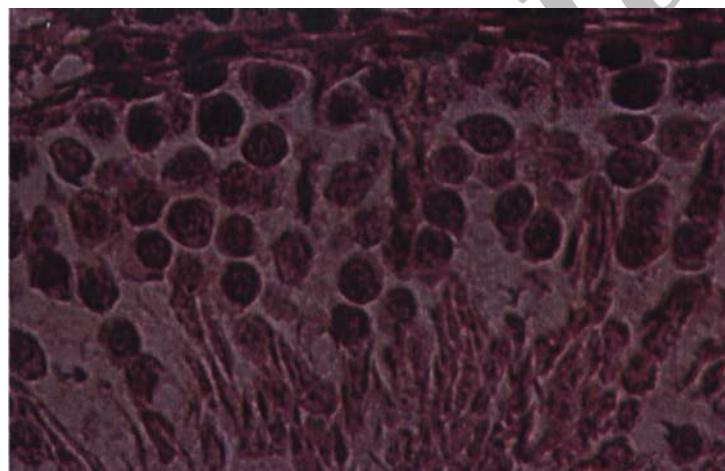
شکل ۱- فتومیکروگراف تراکم اسپرم در لوله‌های اسپرم‌ساز در گروه کنترل

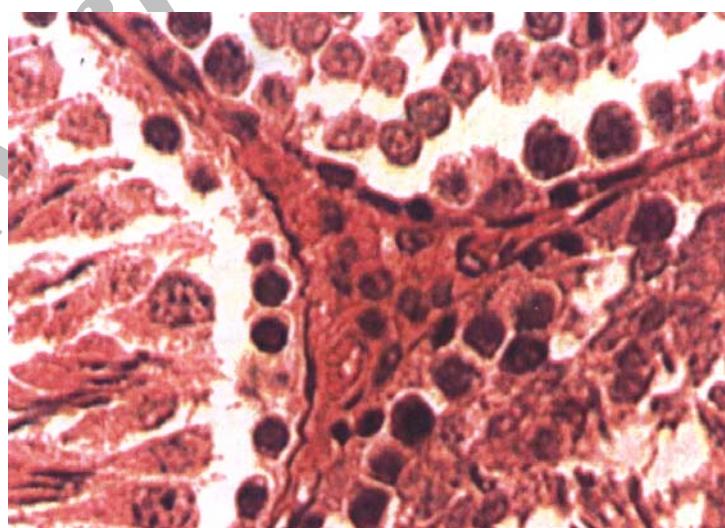
شکل ۲- فتومیکروگراف لوله‌های اسپرم‌ساز در گروه تجربی ۳ مقدار حداقل کاهش بسیار مختصری در تراکم اسپرم در لوله‌های اسپرم‌ساز نسبت به گروه کنترل نشان می‌دهد

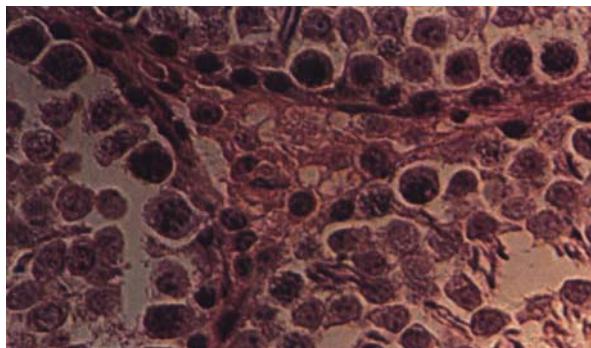
شکل ۳ - فتو میکرو گراف تراکم اسperm در لوله های اسperm ساز در گروه کنترل

شکل ۴ - فتو میکرو گراف لوله های اسperm ساز در گروه تجربی ۳ مقدار حد اکثر تغییرات باقی در سلول های اسپرماتوگونی و اسپرماتوسیت اولیه و سرتولی نسبت به گروه کنترل از نظر تراکم اندازه ویژگی های سینوپلاسم هسته نشان نمی دهد.

شکل ۵ - فتو میکرو گراف فضای بینابینی لوله های اسperm ساز در گروه کنترل

شکل ۶- فتومیکروگراف فضای بینایینی لوله‌های اسپرم‌ساز در گروه تجربی مقدار حداکثر. تغییراتی در تعداد سلول‌های بینایینی نسبت به گروه کنترل مشاهده نمی‌شود

مهار ترشح دوپامین باعث افزایش پرولاکتین می‌شود [۱۲] که کاهش حساسیت گیرنده‌های LH را در سلول‌های لایدیگ به دنبال دارد. همچنین این دارو باعث مهار آنزیم‌های موجود در مسیر تولید استروئیدها مثل ۱۷ و ۲۰ دسمولاز، ۱۷ هیدروکسیلاز می‌شود [۱۳] در نتیجه تولید تستوسترون کاهش می‌یابد. یافته‌های سایر محققان نشان می‌دهد پرولاکتین از طریق افزایش نیتریک اکساید باعث مهار تبدیل کلسترول به پرکنندنولون می‌شود. فلوروکسامین باعث افزایش ترشح کورتیزول نیز می‌شود [۱۴]. کورتیزول تعداد گیرنده‌های LH در سلول‌های لایدیگ را کم می‌کند و باعث مهار برخی آنزیم‌های موجود در مسیر تولید استروئیدها می‌شود [۱۶] این احتمال وجود دارد که فلوروکسامین با افزایش کورتیزول باعث کاهش تولید تستوسترون شود. فلوروکسامین ملاتونین را افزایش می‌دهد [۱۵] ملاتونین با کاهش تولید پروتئین StAR باعث مهار تبدیل کلسترول به پرکنندنولون و ایجاد اختلال در عملکرد آنزیم‌های مسیر تولید استروئیدها می‌شود. فلوروکسامین همچنین باعث افزایش بتاندورفین حساسیت گیرنده‌های LH در سلول‌های لایدیگ را کم می‌کند و با افزایش نیتریک اکساید باعث مهار تولید استروئیدها می‌شود [۱۸] از طرف دیگر فلوروکسامین با کاهش تولید یون کلسیم تولید تستوسترون را کاهش می‌دهد [۱۹]. نتایج حاصله از مطالعات بافتی اختلاف زیادی در تراکم اسپرم در لوله‌های منیساز و نیز سلول‌های سرتولی و لایدیگ بین گروه‌های تجربی و کنترل نشان نمی‌دهد. هر چند مطالعات بیشتری در این زمینه لازم است.

نتیجه‌گیری

در مجموع می‌توان گفت یکی از عوارض جانبی مصرف داروی فلوروکسامین کاهش روند استروئیدسازی در بافت بیضه می‌باشد. فلوروکسامین با مقادیر بالا باعث کاهش میزان تستوسترون و در نتیجه اختلال در فعالیت‌های تولید مثلی می‌شود. بنابراین

بحث
نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر نشان می‌دهد مصرف دارو با مقادیر داده شده در پایان ۱۴ روز تغییری در میزان هورمون FSH، LH نسبت به گروه کنترل ایجاد نمی‌کند. محققین نشان داده‌اند داروهای هم‌گروه با فلوروکسامین مثل فلوكستین، سیتالوپرام و پارکستین هم تاثیری بر غلظت سرمی هورمون‌های LH و FSH ندارند. مطالعات نشان می‌دهد داروی فلوكستین در یک دوره ۲۸ روزه حتی در مقدار حداکثر خود تاثیری بر ترشح GnRH از هیپوتالاموس و تولید FSH و LH از هیپوفیز قدامی ندارد و غلظت سرمی این هورمون‌ها تغییر معنی‌داری را نشان نمی‌دهد [۸]. مطالعه تاثیر فلوروکسامین بر اشتها و بررسی اثر این دارو بر مراکز مهم تغذیه‌ای در هیپوتالاموس نشان می‌دهد فلوروکسامین باعث مهار مرکز تغذیه‌ای در هیپوتالاموس جانبی می‌شود اما فعالیت دیگر نواحی هیپوتالاموسی از جمله هسته‌های قوسی بدون تغییر می‌ماند. با توجه به اینکه هسته قوسی هیپوتالاموس محل ترشح ضربانی GnRH می‌باشد [۹] احتمالاً فلوروکسامین بر ترشح GnRH از هیپوتالاموس تاثیری ندارد. بر اساس نتایج به دست آمده از این تحقیق اثرات جانبی داروهای مهار کننده اختصاصی بازجذب سروتونین بر محور هیپوفیز - گناد در جنس نر بیشتر به کاهش روند تولید سروتونین و همچنین اختلال در رفتارهای جنسی می‌شود [۱۰]. نتایج به دست آمده از تاثیر دارو بر میزان هورمون تستوسترون نشان می‌دهد این دارو با مقدار 60mg/kg در پایان روز چهاردهم باعث کاهش معنی‌داری در غلظت سرمی هورمون تستوسترون نسبت به گروه کنترل و شاهد می‌شود. فلوروکسامین با مهار بازجذب سروتونین باعث افزایش سطح این نوروتانسیمیتر می‌شود و افزایش سروتونین باعث مهار فعالیت آنزیم‌های مداخله‌کننده در مسیر تولید استروئید بافت بیضه می‌شود و کاهش تستوسترون را به دنبال دارد [۱۱]. مطالعات سایر محققان نشان می‌دهد مصرف فلوروکسامین از طریق

تشکر و قدردانی

از زحمات فراوان و خالصانه مسوولان و کارکنان
دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاوزرون و تمامی کسانی که به نحوی
در انجام این تحقیق ما را یاری کردند سپاسگزاری می‌شود.

توصیه می‌شود مصرف آن در بیماران مبتلا به اختلال در تولید
هورمون‌های جنسی با احتیاط صورت بگیرد. همچنین مصرف
همزمان فلوروکسامین با داروهای فعال‌کننده تولید استروئیدها به
منظور کاهش عوارض جانبی آن در این بیماران پیشنهاد می‌شود.

References:

- [1] Miller J. Michael W. Monnet M. Davy M. Managing antidepression Overdoses. *Emery Med serv* 2004; 33: 113-139.
- [2] Yamauchi M. Miyara T. Matsushima T. Imanishi T. Desensitization of 5-HT2A receptor function by chronic administration of selective serotonin reuptake inhibitors. *Brain Res* 2006; 1067: 164-169.
- [3] Kolevzon A. Mathewson A. Hollander E. Selective serotonin reuptake inhibitors in autism: a review of efficacy and tolerability. *J clin Psychiatry* 2006; 67: 407-414.
- [4] Dudek D. Zieba A. Siwek M. Wrobel A. Selective serotonin reuptake inhibitors--current knowledge *Psychiatr Pol* 2004; 38: 507-524.
- [5] Kamo T. Horikawa N. Tsuruta Y. Miyasita M. Hatakeyama H. Maebashi Y. Efficacy and pharmacokinetics of fluvoxamine maleate in patients with mild depression undergoing hemodialysis. *Psychiatry Clin Neurosci* 2004; 58: 133-137.
- [6] Bell S. Shipman M. Bystritsky A. Haifley T. Fluoxetine treatment and testosterone levels. *Anna Clin Psychiatry* 2006; 18: 19-22.
- [7] De Zean M. Nutziger DO. Effect of fluvoxamine on total serum cholesterol levels during weight reduction. *J Clin Psychiatry* 1996; 57: 346-348.
- [8] Ferrero AJ. Cereseto M. Reines A. Bonavita CD. Sifonios LL. Rubio MC. et al. Chronic treatment with fluoxetine decreases seizure threshold in naive but not in rats exposed to the learned helplessness paradigm: Correlation with the hippocampal glutamate release. *Neuropsy chopharmacol Bio psychiatry* 2005; 29: 678-686.
- [9] Neill JD. GnRH and GnRH receptor genes in the human genome. *Endocrinology* 2002; 143: 737-743.
- [10] Kolevzon A. Mathewson KA. Hollander E. Selective serotonin reuptake inhibitors in autism: a review of efficacy and tolerability. *J clin psychiatry* 2006; 67: 407-414.
- [11] Hedger MP. Khatab S. Gonzales G. de Kretser DM. Acute and short-term actions of serotonin administration on the pituitary-testicular axis in the adult rat. *Reprod Fertile Dev* 1995; 7: 1101-1109.
- [12] Gillam MP. Fideleff H. Boquete HR. Molitch ME. Prolactin excess: treatment and toxicity. *Pediatr Endocrinol Rev* 2004; 2 Supple 1:108-114.
- [13] Sluzcanowska-Glabowska S. laszcynska M. Glaboski W. Wylot M. Morphology of the epithelial cells and expression of androgen receptor in rat prostate dorsal lobe in experimental hyperprolactinemia. *Folia Histochem Cytopbiol* 2006; 44; 25-30.
- [14] Dobashi M. Fujisawa M. Yamazaki T. Okuda Y. Kanzaki M. Tatsumi N. et al. Inhibition of steroidogenesis in Leydig cells by exogenous nitric oxide occurs independently of steroidogenic acute regulatory protein (star) mRNA. *Arch Androl* 2001; 47: 203-209.
- [15] Rota E. Broda R. Canqemi L. Miqliaetti G. Paccotti P. Rosso C. et al. Neuroendocrine (HPA axis) and clinical correlates during fluvoxamine and amitriptyline treatment. *Psychiatry Res* 2005; 133: 281-284.
- [16] Hartters. Grozinger. weigmann H. Roschkej. Hiemke C. Increased bioavailability of oral melatonin after fluvoxamine coadministration. *Clin Pharmacol Ther* 2000; 67: 1-6.
- [17] Gray A.M. The effect of fluvoxamine and sertraline on the opioid withdrawal syndrome:a combined in vivo cerebral microdialysis and behavioural study. *Eur Neuropsychopharmacol* 2002; 12: 245-254.
- [18] Faletti AG. Mohn C. Farina M. Lomniczi A. Interaction among beta-endorphin, nitric oxide and prostaglandins during ovulation in rats. *Reproduction* 2003; 125: 469-477.
- [19] Minami M. Tauchi S. Kikuchi T. Endo T. Hamaue N. Hiroshi T. et al. Effects of fluvoxamine, a selective serotonin re-uptake inhibitor, on serotonin release from the mouse isolated ileum. *Mol Pathol Pharmacol* 2003; 113-114: 115-131.